

Forslag

til

Lov om kontrol med overholdelsen af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordning nr. 11/1960 om afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til transportpriser og transportvilkår.

Fremsat den 14. november 1972 af *ministeren for offentlige arbejder*.

§ 1. Varetagelsen af de opgaver, som efter Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordning nr. 11/1960 om afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til transportpriser og transportvilkår er henlagt til medlemsstaternes kompetente myndigheder, påhviler her i landet monopoltilsynets direktorat.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan på forslag af monopoltilsynets direktorat fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende udformning, behandling og opbevaring af de transportdokumenter, der er nævnt i artikel 6 i forordning nr. 11/1960.

§ 2. Monopoltilsynets direktorat kan pålægge virksomheder og sammenslutninger af virksomheder, der er omfattet af forordning nr. 11/1960, at give de oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af direktoratets opgaver efter § 1, stk. 1.

Stk. 2. Monopoltilsynets direktorat kan, når det er nødvendigt for varetagelsen af direktoratets opgaver efter § 1, stk. 1, hos de i stk. 1 nævnte virksomheder og sammenslutninger af virksomheder:

- 1) undersøge virksomhedernes bøger og andre forretningspapirer,
- 2) tage kopier eller udskrifter af disse bøger og papirer på stedet,
- 3) få adgang til alle de virksomhederne tilhørende lokaler, områder og køretøjer,
- 4) forlange en hvilken som helst udtalelse til bøgerne og forretningspapirerne.

Min. f. off. arb. j. nr. COM 1-1-2-1.

Stk. 3. Ved undersøgelsen efter stk. 2 skal der forevises en skriftlig bemyndigelse fra direktoratet. Bemyndigelsen skal indeholde oplysning om undersøgelsens genstand og formål.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 gælder også, når direktoratet bistår Kommissionen ved undersøgelser i henhold til artikel 14, stk. 2, i forordning nr. 11/1960.

§ 3. Den, der undlader at give monopoltilsynets direktorat de oplysninger, som skal afgives i henhold til art. 5, stk. 2, i forordning nr. 11/1960 eller som er afkrævet ham i henhold til art. 13 i forordningen eller i henhold til denne lovs § 2, stk. 1, straffes med bøde.

Stk. 2. Den, der overtræder bestemmelserne i forordning nr. 11/1960 art. 6 om transportdokumenter, straffes med bøde.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i medfør af § 1, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Har nogen, der optræder på en virksomheds vegne, overtrådt stk. 1, 2., bestemmelser i forskrifter udstedt i medfør af § 1, stk. 2, eller borgerlig straffelovs § 162, kan der pålægges virksomhedens ejer bødeansvar selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. Er virksomheden et aktieselskab, andelselskab eller lignende, kan der under tilsvarende betingelser pålægges selskabet som

sådan t bødeansvar. For bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 5. Ved behandlingen af sager i henhold til denne paragraf anvendes reglerne i lov om rettens pleje, kapitel 69, i samme omfang som i sager, der påtales af statsadvokaten.

§ 4. Loven træder i kraft ved Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber.

§ 5. Loven gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget.

Bemærkninger til lovforslaget.

Med forordning nr. 11/1960 har Rådet udstedt den første forordning til gennemførelse af Rom-traktatens bestemmelser vedrørende transportforhold, navnlig artikel 79, hvorefter alle former for forskelsbehandling, der består i, at en transportvirksomhed inden for Fællesskabet for samme vare og transport anvender forskellige takster og transportvilkår afhængige af de transporterede varers oprindelsesland eller bestemmelsessted, skal afskaffes. Forordningen gælder for transport af gods med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje inden for Fællesskabet med undtagelse af transport af gods som nævnt i bilag I og III til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, jfr. forordningens artikel 1.

Med henblik på kontrollen med overholdelsen af forbudet mod den nævnte forskelsbehandling, jfr. artikel 4, er det i artikel 5 fastsat, at medlemsstaternes regeringer skal give Kommissionen meddelelse om tariffer, konventioner, prisaftaler og transportvilkår, som fastsætter forskellige fragter og transportvilkår inden for Fællesskabet på de samme trafikforbindelser for de samme godsarter alt efter disses oprindelsesland eller bestemmelsessted. Ligeledes er det fastsat, at virksomheder, som udfører transporter, er forpligtede til at give deres regeringer alle formålstjenlige oplysninger om tariffer, konventioner, prisaftaler og transportvilkår af den nævnte art. Efter artikel 6 skal der for hver transport inden for Fællesskabet udfærdiges et transportdokument, og der er fastsat bestemmelser om udformning, behandling og opbevaring af dokumenterne.

Supplerende oplysninger til de efter artikel 5 givne meddelelser om tariffer, konventioner, prisaftaler og transportvilkår skal efter artikel 11 afgives af regeringerne og virksomhederne til Kommissionen på dennes begæring.

Speditører og formidlere af transportydelser skal på begæring af deres regering eller af Kommissionen meddele alle oplysninger om disse ydelser samt de

anvendte priser og vilkår, og samme forpligtelse gælder for virksomheder, som umiddelbart yder hjælpetjenester ved transport, for så vidt som deres og transportvirksomhedernes vederlag udgør en samlet pris, jfr. artikel 13.

Medlemsstaterne skal efter artikel 14 føre tilsyn med overholdelsen af de forpligtelser, der påhviler transportvirksomhederne ifølge artikel 5, stk. 2, og artiklerne 6 og 11, samt med overholdelsen af den oplysningspligt, der er fastlagt ved reglerne i artikel 13. Kommissionen kan, for så vidt som dette viser sig nødvendigt for gennemførelsen af forordningen lade sine ansatte eller sagkyndige foretage kontrolundersøgelser med det formål at kontrollere eller føre tilsyn med overholdelsen af de pligter, der påhviler virksomhederne ifølge artiklerne 5, 6, 11 og 13, og det er nærmere angivet, hvilke rettigheder og beføjelser Kommissionens repræsentanter har i så henseende. Funktionærer i den pågældende medlemsstat kan efter denne eller efter Kommissionens anmodning støtte Kommissionens repræsentanter ved udførelsen af deres opgaver. Modsætter en virksomhed sig en i forordningen omhandlet kontrol påhviler det den pågældende medlemsstat at yde Kommissionens repræsentanter den nødvendige støtte til, at disse kan gennemføre deres kontrolopgaver.

Ifølge artikel 16 skal medlemsstaterne fastsætte egnede sanktioner for virksomheder, som har unddraget sig de i artikel 5, stk. 2, og artikel 6 fastsatte kontrolforanstaltninger for virksomheder, som efter begæring om oplysninger ikke inden for den fastsatte frist har meddelt deres regering de i artiklerne 11 og 13 omhandlede oplysninger, og for virksomheder, som forsætligt har givet deres regering forkerte oplysninger.

Bestemmelser om de sanktioner, som Kommissionen kan pålægge virksomheder, som ikke rettidigt meddeler de af Kommissionen i henhold til artikel 11 eller 13 krævede oplysninger eller giver urigtige oplysninger, findes i artikel 17, medens artikel 18 indeholder bestemmelser om sanktioner, som Kom-

F. t. l. vedr. transportpriser og transportvilkår.

missionen kan pålægge virksomheder, når den har konstateret eksistensen af forskelsbehandling af den i traktatens artikel 79.1 omhandlede art. Denne artikel indeholder endvidere en bestemmelse om, at Kommissionen inden der pålægges en sanktion i henhold til artikel 17, skal rette henvendelse herom til den pågældende medlemsstat.

De refererede bestemmelser i forordningen forudsætter eksistensen af en national myndighed til at varetage kontrolopgaver og til at yde Kommissionen bistand ved administrationen af forordningen. I tilfælde af Danmarks tilslutning til EØF må der således udpeges en myndighed og gives denne beføjelser til at udføre de nævnte funktioner.

*Bemærkninger til de enkelte paragraffer.**Til § 1.*

Monopoltilsynets direktorat foreslås udpeget som myndighed. Baggrunden herfor er følgende:

Forordning nr. 11/1960 angår den form for konkurrencebegrænsninger, der giver sig udslag i forskelsbehandling af transportrekvirenter, hvorfor indsigt i spørgsmål vedrørende konkurrencebegrænsninger må være en forudsætning for varetagelsen af de i forordningen omhandlede opgaver. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at opgaverne pålægges monopoltilsynet. Da den endelige vurdering af resultaterne af de i henhold til forordningen iværksatte undersøgelser foretages af Kommissionen, vil det være naturligt, at de undersøgelser, der skal foretages af de nationale myndigheder, og den bistand disse skal yde Kommissionen, varetages af monopoltilsynets direktorat.

Stk. 2 indeholder en bemyndigelse for ministeren for offentlige arbejder til som ressortminister men efter indstilling fra monopoltilsynets direktorat at fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende udformning, behandling og opbevaring af transportdokumenter. Bestemmelsen tilsigter at give mulighed for at supplere reglerne i forordningens artikel 6 med sådanne yderligere regler, som måtte vise sig nødvendige for gennemførelsen af den ved forordningen foreskrevne kontrol, herunder f. eks. en bestem-

melse om at transportvirksomheder der er hjemmehørende i lande uden for Fællesskabet, og som udfører transporter inden for Fællesskabets område, skal aflevere genparten af de i forordningens artikel 6 nævnte transportdokumenter til monopoltilsynets direktorat i de tilfælde, hvor det pågældende gods udlades i Danmark.

Til § 2.

For at kunne gennemføre det tilsyn som forordningens artikel 14, stk. 1, pålægger medlemsstaterne er det nødvendigt, at der gives den nationale myndighed adgang til at kunne indkræve de nødvendige oplysninger fra virksomhederne, ligesom der må gives den nationale myndighed adgang til at foretage nærmere undersøgelser i henhold til forordningen.

De i stk. 2 under nr. 1)-4) nævnte beføjelser er identiske med dem, der er tillagt Kommissionens repræsentanter efter forordningens artikel 14, stk. 2.

I overensstemmelse med, hvad der antages at gælde inden for monopollovens område, forudsættes det, at beføjelserne i forslaget § 2, stk. 2, kun kan gennemtvinges efter indhentet retskendelse.

Kravet i stk. 3 til bemyndigelsen til direktoratets repræsentanter svarer til forordningens krav til bemyndigelsen til Kommissionens repræsentanter.

Til § 3.

Bestemmelserne er indsat til opfyldelse af forordningens artikel 16.

Når oplysninger i henhold til artikel 11, der er nævnt i forordningens artikel 16, pkt. b, ikke utrykkeligt er nævnt i forslaget § 3, stk. 1, skyldes dette, at det ikke direkte følger af art. 11, at oplysninger i henhold hertil skal indgives til den nationale myndighed. Dette bliver der derfor kun tale om såfremt Kommissionen har forlangt at oplysningerne indgives til eller igennem den nationale myndighed eller denne af egen drift har fundet anledning til at indkræve oplysningerne og i så fald vil forholdet være omfattet af lovforslagets § 2, stk. 1, som bestemmelsen også henviser til.